

„פרומין“. הרבה לפני שהדבר הפך לאופי נה, כבר שוטט ישפה ברחבי הארץ, לרגל עסקים וביילוי, במטוסו הפרטי. בתחילה, היה זה פייר זרוצקי. כיום, יש לו מטוס גדול יותר, בן שישה מקומות, שעלה 98 אלף ל"י.

לדעתו של ישפה, התענוג אינו יקר כלל. „לא כל אחד צריך לרכוש מטוס גדול“, אומר הוא. „אפשר לקנות מטוס בפחות מ־40 אלף ל"י. זה בדיוק כמו מכונת נוספת למשפחה.“ בסופי שבוע, טס אבי לשארם או לאילת. כאשר הוא פנוי יותר, לרדודס או לקפריסין. „זה יותר זול מבאל-על“, הוא מציין. לפני חודשיים, החליט להפוך את תחביבו לעסק, רכש שני מטוסים נוספים, הקים חברת-תעופה בשם נתיב, המבצעת טיסות פרטיות, בעיקר לירושלים ולסגטהקרינה.

אי אפשר להירפא

ה וּבְכַּ טִיסָה אחר הוא הרצל זמיר, מנהל החברה המיבאת מכונות טריומף ויגואר לישראל. כל אימת שאישה-העסקים הצעיר (36), הנשוי פלוס שלושה, מוצא לו שעה פנוייה — הוא קופץ לשדה-התער פה בהרצליה, יוצא לשוטט שעה בשחר קים. „אני די טרי בשטח הזה“, אומר הוא. „אבל זה גרר אותי בורנועות פלדה. אינני יכול לתאר לעצמי שאפסיק לטוס אי פעם.“

אברהם גולדשטיין, מהנדס-בניין ומבעלי חברת הבנייה גר, החל לטוס לפני שמונה שנים. מספר הוא:

„תמיד רציתי לטוס, רק שאף פעם לא מצאתי את הזמן — עד לפני שמונה שנים. אך היה זה רק תחילת הטיס הפרטי בר ארץ.“

„התחלתי עם בן-דודי ישראל אלון, ללמוד טייס. תוך שנה השגנו רשיון. לאחר מכן עשיתי רשיון רדיו, שזה שלב גבוה יותר.“

לדעת גולדשטיין (47), נשוי ואב לשלושה ילדים, הטיסה איננה תחביב יקר: „אדם שמעשן שתי קופסאות סיגריות ליום, שמחירן ארבע לירות, מבזבז במשך חודש 120 לירות“. הוא מחשב „עם הסכום הזה אפשר כבר לטוס שעתיים. ושעתיים בטיס זה הרבה זמן. ההוצאה היא בהחלט סבירה.“

„אבל — כדי לטוס צריך להיות משורר גע לדבר, ואני — משוגע לדבר הזה. אני טס לרוב בשעות הבוקר המוקדמות. אני לא נוהג לטוס על חשבון העבודה, מלבד בזמן שהיינו בונים בבאר-שבע, ירושלים ותל-אביב בבתי-אחת. אז, עלימנת להיות באותו יום בכל המקומות, היינו טסים.“

גולדשטיין טס כשלוש פעמים בחודש. „פשוט אין לי יותר זמן להקדיש לזה“. בדרך כלל הוא טס בארץ — לשארם, מחניים, אילת. לא בזמן טס לקפריסין. „טסנו ארבעה — בני, חברי, בנו ואני. טיסה מעבר לים היא כיף בלתי רגיל.“

מחלה הגורמת לכושר

מ שרדו של ישראל אלון (48) סמוך לזוה של גולדשטיין, מספר אלון, שי הוא כבר סבא לנכדה ונכד:

„מילדות הסטתי דאוגים. במלחמת הער' לא השגיח שרתתי בצבא הבריטי, אך הם לא קיבלו פלסטיאנים לטייס. לפני שמר' נה שנים שנבעתי את אברהם שיצטרף אלי לקורס טיס והתחלנו לטוס. אני נהנה מזה במיוחד לאחרונה — כשאני יכול לטוס יחד עם הבעל של בתי, שהוא טייס מקצועי.“

„כמה שאני טס — לא מספיק לי. אני טס בשבתות, ובכל רגע פנוי. חבל רק שאין לי הרבה רגעים כאלה. זאת פשוט מחלה. נדבקים בה, משתדלים לשלב אר' תה עם העסקים, אך לא תמיד זה חוסך זמן. לפעמים זה גורם אפילו לבזבז זמן.“

„לעומת זאת, יש בטיס יתרון אחר. בגלל הבדיקות הרפואיות שעוברים, צריך לשמור כל הזמן על הכושר. וזה מצויין.“

ליד הירקון בתל-אביב מוקנ

גן-עדן של משחקים לילדי

גונגל של

עמודי טלפון

כולם מעמודי טלפון ישנים. עוד בטרם הושלם גן השעשועים המהפכני המוקם ליד הירקון, הוא כבר מושך ילדים רבים, חניכי תנועות-הנוער, כבר עורכים במקום זה את פעולותיהם.

טרזנים ורובינזונים
רואים את עצמם הילדים בכל הגי' המסוגלים, הבנויים לים, המשחקים ומשתוללים בין מיתקני השח' המסוגלים, הבנויים

זה משהו שונה לחלוטין מגני השעשועים עים המקובלים של נדנדות, קרוסלות ר' ארגזי חול. כאן זה מקום בו יכול ילד למצוא את טרו'ן, אמיל ובלשיו ואת ה' קפטן נמו. כל הציוד הדרוש לכך נמצא במקום. צריך רק לטפס, לזנק ממפלס אחד למשנה, להסתובב בתוך ספירלה של עצים, והילד כבר רואה את עצמו כתועה במבוך של ג'ונגל חסר מוצא, או מחפש אחר מסתמן נעלם. אין כאן אמצעים כפר' יים, הכל פתוח להתרחשויות. נדנדה בגן ציבורי היא, עם כל הרצון הטוב, היא רק נדנדה. אבל המערכת המסובכת של עמודי הטלפון היא גן עדן לילדים, המזמין אר' חם להרפתקות דימיוניות.

ע ל גדת הירקון, כמאתיים מטר לפ' ני גשר הירקון הישן, בסבך תורשת האורנים, הולכים ונשתלים בימים אלה כמה מאות עמודי טלפון ישנים. כאשר תסתיים מלאכת השתילה יתנוסס כאן פסל אמנותי מורכב, עשוי כולו מעמודי טל' פון. היעוד שלו לא יהיה אסתטי בלבד. יהיה זה ללא ספק מגרש השעשועים ה' מלהיב, המסעיר והמרתק ביותר שנבנה אי פעם עבור ילדים בישראל. יהיה זה קומפלקס של מיבנים, הנראים במבט ראשון כמו מסלול מיכשולים צבאי, עשויים כולם מעמודי טלפון ישנים ש' יצאו מכלל שימוש. כבר עתה, כשהפרו' ייקט טרם הגיע לסיומו, הפך המקום ל' אטרקציה מופלאה לילדים שהצליחו ל' גלות את המתרחש. מבלי שסיבירו להם כלל למה נועדו המיבנים, כבר משתמשים צהם הואסטים, כשהם קולעים בדיוק ל' רעיונותיו וכוננותיו של יוזם המפעל, ה' אדריכל גדעון שריג.

רשתות נחתים וארובות אוניות

א כיוזמולידו של ג'יהע'רן הזה הוא גדעון שריג, בוגר בית-הספר ה' חקלאי כדורי, שהיה חבר קיבוץ משגב' עם, שם עבד בכרם ונוסע. כשהיה בן 27 יצא לארצות-הברית, שם למד אדריכלות גנים. לפני שנה חזר לארץ ומשמש כ'

המתכנן
זהו האדריכל גדעון שריג שתיכנן את גן הטלפונים. גן דומה שבנה שריג בעיר מילוקי בארצות-הברית, זיכה אותו בפרס ובשבחים כמיתקן אמנותי בעל ערך רב.